

πφύκ· διόπερ εἰώα^{αι} πειράσομ^{αι} (αὐτῶν) ἵπποθέσθ^{αι}
 δῖων δ' ἄμωιδκοίης αὐτῶν δειμαίων, πλείστον πρὸς ἀρε
 πιδύωαι, ἢ πρὸς ἄλλοις ἀπασὶν ἀγνοίς εὐδοκίμη^{αι}.
Πρῶτον μὲν οὐκ εὐσβείη πρὸς θεοὺς· μή μόνον θείων,
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀρέε^{οις} ἐμμένων· ἐκείνο μὲν γὰρ, τῆς τῶν χρημ^{ῶν}
 εὐπορίας σημεῖον· τοῦτο δὲ, τῆς τῶν ῥότων καλοκα^{λῶ}
 θίας τε κληρίου· τί μὲν τοῦ δαιμόνιον· ἀείμεν· μάλις δὲ
 μετὰ τῆς γλώσσης· οὐ γὰρ δόξης· ἀλλὰ τῶν θεοῖς θε^{ῶν}
 στοιχείοις ἐμμένων· τοῦτο γίνου^{σιν} πρὸς τοὺς γονεῖς, οἳ
 ἀνεύξαι οὐκ ἐπιτρέψουσιν, τοὺς σεαυτοῦ παῖδας·
 • ἀσκέτω^ν πρὸς τὸ σῶμα γυμνασιῶν, μή τὰ πρὸς ῥώμην·
 ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίαν συνφέρειον τ^{ον}· τοῦτου δ' ἀψί^{θη}
 τυχεῖς, εἰλήγει τῶν γόνων, ἐπὶ τῶν δῖων ἀμύνο^{σιν}.
 • μήτε γέλωτ^{ος} πρὸς πρῶτον εἶργε· μήτε λόγον μετὰ θρασυ^{ας}
 ἀποδέχου· τῶ μὲν γὰρ ἀνόητον· τὸ δὲ, μανικόν· ἀπὸ
 αἰσχρόν· τῶν γονεῶν μὲν δὲ λέγειν εἶν καλόν· ἐπιτίθει
 αὐτὸν εἶναι μὴ σκυθρῶτον· ἀλλὰ σῶνον· δι' ἐκείνο
 μὲν γὰρ ἀσθεῖς· διὰ δὲ τοῦτο φόνιμ^{ος} εἶν δόξης· ἢ τοῦ
 μάλις σεαυτῶν πρέπειν κόσμον, αἰσχύνην· δίκαιο σ^υ
 νη· σωφροσύνην· τῶν τοῖς γὰρ ἀπασί, δοκεῖ κρατεῖ^{σθαι} τῶν
 νεώτερον ἢ θο^σ· μὴ δὲ ποτε μὴ δὲν αἰσχρόν τριπ^{λά}σ^{ει} εἰ
 πίλει λήσειν· ἔγδ' ἄν τοῖς ἄλλοις λάθης, σαυτῶν ἑα^{σθαι}
 θήσεις· τῶν μὲν θ^ν, φοβού· τοῖς δὲ γονεῖς τί μὲν· τοῖς δ'
 φίλοις αἰσχύνου· τοῖς δὲ γονεῖς πείθου· τὰς ἡδονὰς
 θήσεις τὰς μετὰ δόξης· τέρψιν γὰρ, εὐχ^{ῶν} καλῶ μὲν,
 ἀρίστον· ἀνευδὲ τοῦτου κακίστον· εὐλαβού τὰς